

c. 798

133.

Alcvinus Daphni discipulo de sexagenario numero reginarum et octogenario concubinarum Salomonis regis exponit. c. 798.

Codd. S fol. 150'—153, Parisinus 13373 fol. 90—92 (G), Monacensis 14727 fol. 123 (E), Turicensis C 78 fol. 84 (Z), Vatic. Christ. reg. 1569 s. XVII. fol. 83—84' (T)^a.

Edd. Canisius VI, 366—368 ex codice S. Galli, nunc Turicensi = Quercetanus col. 305—308, Frobenius I, 408, J 259. — Migne col. 664.

DILECTISSIMO FILIO MEO DAPHNI¹ ALBINUS PATER SALUTEM.

Quia pridem de numerorum ratione mecum egisti interrogans, quomodo in excellentissimo cantico Salomonis^b sexagenarius numerus reginis conveniret, et octogenarius concubinis, et cur adolescentulae^c sine numero essent, igitur si noverim te plenariam^d huius rationem in sanctorum patrum tractatibus legisse, tamen ne tuam contristem^e sollicitudinem, dicam quod meae^f videtur imperitiae posse convenire, et quod tantum inter familiares aures latitari velim, quia me^g publico magnorum doctorum iudicio^h praesentare non audeo.

Legimus² enim in numerorum subtilissima ratione alios numeros esse pares, alios impares; et item³ parium numerorumⁱ alios esse perfectos, alios esse^k imperfectos; item et imperfectorum alios esse superfluos, alios exiguos. Pares⁴ autem numeri sunt, qui in duo aequalia dividi possunt: ut octo in bis quattuor, et quattuor in bis duo. Impares sunt, qui in duo aequalia dividi non possunt, ut septem vel novem¹, quos si divides, duas aequales in eis partes invenire non potes. Item ipsorum^g parium numerorum alii sunt perfecti, alii imperfecti. Perfectus⁵ numerus est, qui partibus suis impletur, nec diminutione frangitur, nec multiplicatione partium^m superabundatⁿ, ut senarius numerus. Habet enim senarius^o dimidiam sui partem tres, et tertiam^p duo, et sextam unam, qui simul iuncti eundem implent senarium, nam unum, duo, tres faciunt qui partibus suis^q impletur. Nec diminutione frangitur, nec abundantia^r supercrescit, idcirco perfectissimus creator⁶, qui universa valde bona creavit, in eo numero originalis mundi creaturas condidit, ut ostenderet omnia in suo genere^s esse perfecta quae condidit.

Item octonarius^t numerus, si eum in partes a se ipso nominatas divides, minor se ipso ipse invenitur, habet enim dimidiam sui partem quattuor, et quartam duas^u, et octavam unam^v: quae simul ducta octonarium^w non implent, sed septinarium; unum, duo^y, et quattuor septem efficiunt, non octo: et idcirco secunda huius^z generis origo ab octonario^a numero crescere coepit. Videlicet octo animas in arca esse legimus⁷, a quibus totius humani generis multitudo pullulavit^b, ut ostenderetur^c secunda origo esse imperfectior^d, quam prima, quae in senario numero creata est. Ita et inde^e

133. ^a) Lemma: De sexagenario numero reginarum et octogenario concubinarum S; De sexag. reginar. et octog. concub. numero G. ^b) Salomonis Z. ^c) aduliscentulae G, T; adulicentule Z. ^d) plenam T. ^e) contrister G, S, Z, T. ^f) me Z, T. ^g) om. G. ^h) iuditio G, Z. ⁱ) nemerorum Z. ^k) om. S, G, E. ^l) octo E. ^m) parcium Z. ⁿ) superhabundat G, Z, T. ^o) numerus add. Z. ^p) terciam Z. ^q) om. E. ^r) habundantia G, Z. ^s) genera E. ^t) octogenarius T, E, Z; corr. in octonarius G. ^u) duo E, G; duos Z, T. ^v) corr. in unum G; unum T, Z. ^w) octogenarium T, E, Z. ^y) duos Z. ^z) humani corr. Frobenius. ^a) octogenario E. ^b) ppullulavit G; pululavit Z. ^c) ostenderet Z. ^d) imperfeccior Z. ^e) Ita et inde E; Inde et G, Z.

1) Cf. de hoc Alcvin discipulo alias ignoto carmen de Cuculo (Poet. Carol. I, 269) v. 1: Plangamus Cuculum, Dafnin dulcissime, nostrum et v. 22: Te Dafnin iuvenis optat habere suus. 2) Isid. Etymol. III, 5, 1. 3) Ib. III, 5, 9. 4) Ib. III, 5, 2. 5) Ib. III, 5, 11. 6) Cf. Alcuin. in Genes. (Opp. I, 306. 307): senarius enim numerus primus opere et actu perfectus est et partibus suis impletur, nam unum, duo, tria faciunt sex; Comment. in Ioh. l. III c. 12 (Opp. I, 522). 7) Cf. supra p. 123.